

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחרי התרת נדרים, ערב ראש השנה ה'תשנ"ב.

— תרגום מאידית —

יישר כח*.
כל הארץ⁵, "הוי' ימלוך לעולם ועד"⁶.

כתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה בתוך כלל ישראל,
ועוד הפעם — כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

* * *

[לאחר שכ"ק אדמו"ר שליט"א ירד מהבימה המשיך]:

השנה החדשה הבעל"ט היא "שנה משולשת", שיש בה שלימות משולשת, שנה שבה באים יחד שלושה ענינים של שלימות (שאינם תלויים זה בזה ובשנים אחרות יתכן שיהיה אחד מהם בלבד):

(א) השלימות דשנת העיבור⁷, שבה ניתוסף חודש הי"ג, ושנה זו נקראת "שנה תמימה"⁸.

(ב) השלימות⁹ מכך שחודש חשוון וחודש כסלו — שתי החדשים בשנה שיתכן שיהיו חסרים (של כ"ט יום) או

ובפרט שכבר ישנם כמה סימנים על כך — החל מדברי חז"ל¹ כמה שנים ודורות לפני זה: "כלו כל הקצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וכביאור כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שאף תשובה כבר עשו, ועומדים כבר "הכץ כולכם"², ובמצב זה נמצאים כבר משך זמן —

שתהי' תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה, והחל מרגע זה יהיו כל בני ישראל, "בנערנו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"³, מיד בארץ הקודש, ושם גופא — בירושלים עיר הבירה, על הר הקודש, ובבית המקדש, עד לקדש הקדשים, ששם נמצאת אבן השתי' שממנה הושתת העולם⁴,

והקדושה של קדש הקדשים ואבן השתי' שבו מתפשטת תיכף ומיד בכל העולם כולו — "והי' הוי' למלך על

* לעדה שלימה הדמתירין.

(1) סנהדרין צז, ב.

(2) ל' כ"ק מו"ח אדמו"ר במכתבו מכו"ר אד"ר תרח"ץ — אגרות קודש שלו ח"ד ע' רעט. וראה "היום יום" ט"ו טבת.

(3) בא י, ט.

(4) יומא נד, ב.

(5) זכר' יד, ט.

(6) בשלח טו, יח.

(7) ראה בארוכה מכתבים כלליים וא"ו תשרי: תשל"ו (לקו"ש ח"ד ע' 454 ואילך); תשל"ח (לקו"ש שם ע' 478 ואילך); תשד"מ (לקו"ש חכ"ד ע' 633 ואילך); תשמ"ט. ר"ח ניסן: תשד"מ (הגש"פ עם לקוטי טעמים כו' ע' תשמו ואילך); תשמ"ט (שם ע' תתו ואילך). ועוד.

(8) בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ב ה"ה. וראה אה"ת להצ"צ (יהל-אור) לתהלים יט, ח (ע' סז ואילך).

(9) ראה בארוכה שיחת יום ב' דראש השנה

השלימות דמספר הימים שבחדשים (שתי חדשים מלאים) — במילא נמצא ששנה זו יש בה את מספר הימים המירבי ששנה יכולה להכיל (להיותה "שנה תמימה" ו"שנה שלימה" — שנת העיבור אשר בו חודש חשון וכסלו הנם מלאים), וגם השלימות ד"שבתות תמימות", שבזה תלוי הבאת שתי הלחם ושאר הקרבנות דחג השבועות, זמן מתן תורתנו, שקשור גם עם "תורה חדשה מאתי תצא"¹⁶.

ועוד והוא העיקר — שהשלימות משולשת של השנה החדשה נותנת יותר כח שתיכף ומיד ממש — כבר בתחלת השנה — שנזכה כבר לכל עניני השלימות, כולל — השלימות ד"תורה חדשה מאתי תצא", שכן תיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה,

ותיכף ומיד ממש זוכים לכתובה וחתימה טובה בגלוי לכל אחד ואחת בתוך כלל ישראל — לשנה טובה ומתוקה.

(16) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

מלאים (של ל' יום)¹⁰ — הרי שתיהם מלאים, שתי חדשים מלאים — כפליים לתושי¹¹, ואזי נקראת אותה שנה "שלימה"¹².

(ג) היום⁹ הראשון של פסח חל ביום השבת, שאז ישנה השלימות בספירת העומר שמתחילה "ממחרת השבת"¹³ גם כפשוטו¹⁴, ואזי נעשים ה"שבע שבתות תמימות"¹³ — "תמימות כששת ימי בראשית" שמתחילות באחד בשבת ומסיימות בשבת (כדאיתא במדרש¹⁵).

ובשנה החדשה באים יחד כל שלושת השלימויות: הן השלימות דמספר החדשים (שנת העיבור), הן

(10) רמב"ם הל' קידוש החודש פ"ח ה"ו. טואר"ח סתכ"ח.

(11) לשון הכתוב — איוב יא, ו. וראה שמו"ר רפמ"ו.

(12) טור שם. וברמב"ם שם: חדשי שלמים.

(13) אמור כג, טו.

(14) נוסף על פירושו "ממחרת היו"ט" כדרשת חז"ל (מנחות סה, ב ואילך. תו"כ ופירש"י עה"פ אמור שם).

(15) קה"ר פ"א, ג ובמת"כ. פסדר"כ פ"ח.

פס"ר פי"ח. רוקח הל' עומר סרצ"ה. ראב"ן ספ"ו. ראב"ה פסחים סתק"ו. ועוד.

וראה בארוכה שיחת אחש"פ תנש"א ס"ב ואילך (התועודיות תנש"א ח"ג ע' 89 ואילך).